

Šareni pijetao

2025.

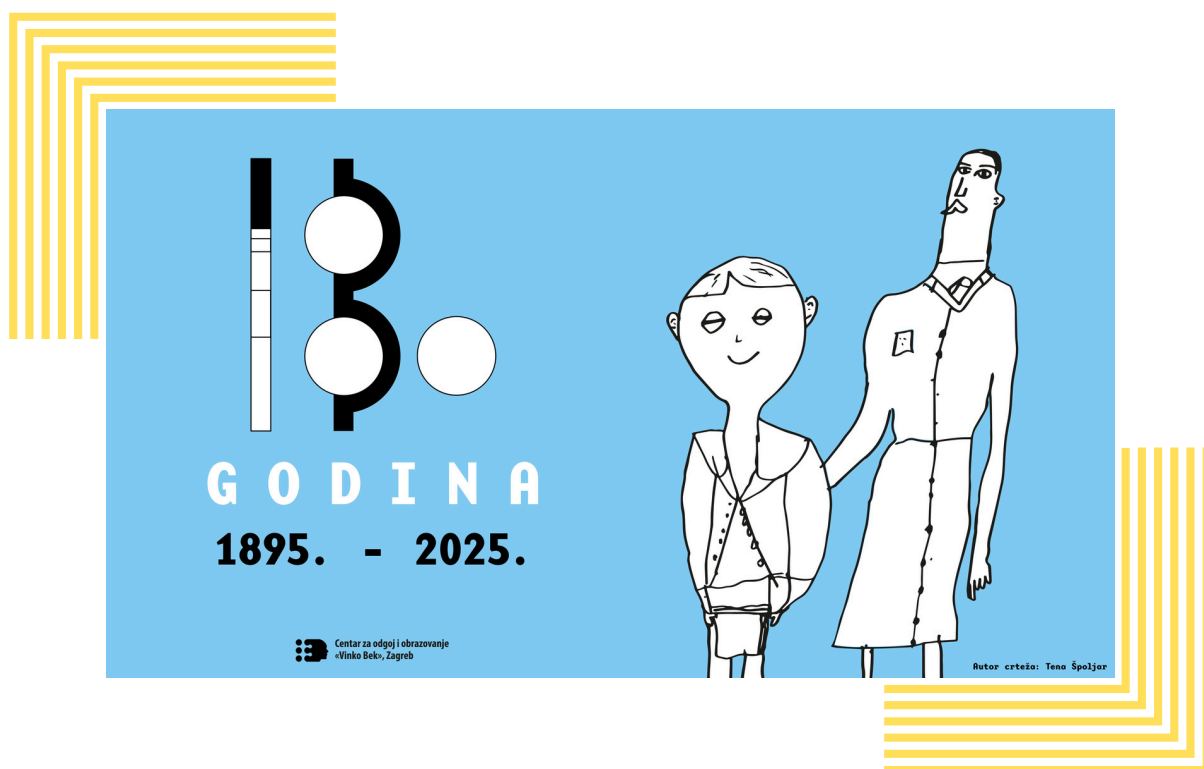
POSEBNO IZDANJE

povodom

130. obljetnice Centra za odgoj i obrazovanje „Vinko Bek“

Sliku izradila: Tatjana

Centar za odgoj i obrazovanje „Vinko Bek“ ove godine obilježava veliku obljetnicu – 130 godina organizirane brige i obrazovanja za slijepe i slabovidne osobe u Republici Hrvatskoj.

Naša ustanova, osnovana zahvaljujući vizionaru i učitelju Vinku Beku, prva je takve vrste u Republici Hrvatskoj, a ujedno i najstarija u ovom dijelu Europe koja se sustavno i stručno bavi odgojem, obrazovanjem i rehabilitacijom osoba s oštećenjem vida.

Tijekom cijele ove godine održavaju se različite aktivnosti posvećene ovoj značajnoj obljetnici. Za učenike su pripremljena brojna natjecanja i radionice, dok se za širu javnost izdvajaju događanja poput radionica u Tiflološkom muzeju, zatim Dan otvorenih vrata koji uključuje zabavne, edukativne i interaktivne sadržaje te stručna konferencija za djelatnike iz područja rehabilitacije, odgoja i obrazovanja.

U ovome posebnom izdanju „Šarenog pijetla” predstavljamo DUB, likovne radove, radove bivših i sadašnjih korisnika Centra zaprimljene u sklopu literarnoga natječaja, kao i učeničke radove nastale u sklopu AI art projekta neVIDLJIVI u zajednici, provedenoga s učenicima iz Odjela srednjoškolskoga obrazovanja.

Zahvaljujemo svim bivšim i sadašnjim učenicima te korisnicima usluga našega centra na njihovu sudjelovanju, kao i djelatnicima čija su kreativnost, stručnost i entuzijizam bili ključni za realizaciju ove obljetnice.

Sadržaj

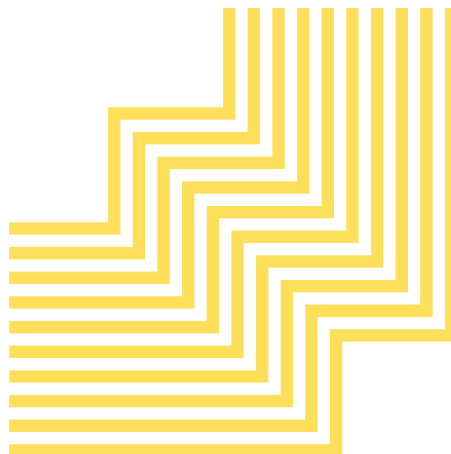
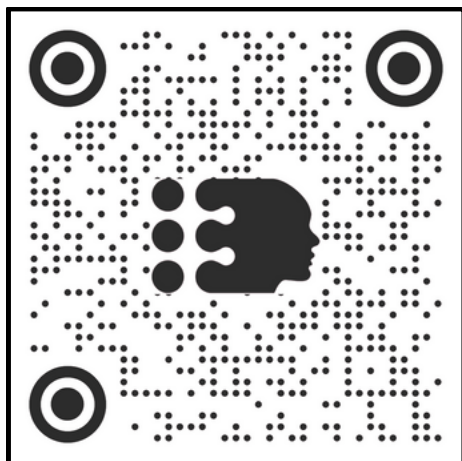
- I. Mirko Milak: Bek Vokali – „Šareni pijetao“ generacije Z
* glas za nove generacije.
- II. Tanja Parlov: Likovni izričaj slijepih i slabovidnih korisnika Centra
* umjetnost dodirom.
- III. Mali kreativci: Radovi učenika osnovne škole
* mali veliki pisci.
- IV. Helena Krilić: Knjižnica
* dašak kulture.
- V. Literarni natječaj: Prošlost, sadašnjost i budućnost Centra
* u stihu i prozi.
- VI. AI art projekt: neVIDLJIVI u zajednici
* igre s vizualnom komunikacijom.
- VII. Nikola Rundek i Maruša Bartolić: Himna Centra
* zapjevajmo zajedno.

Posebno izdanje „Šarenog pijetla“ uredili su i prilagodili Morana Franov, Mirko Milak, Ivana Požgaj Šuveljak i Ivana Žumbar Dobrota.

Lektorice: Helena Krilić i Ivana Požgaj Šuveljak.

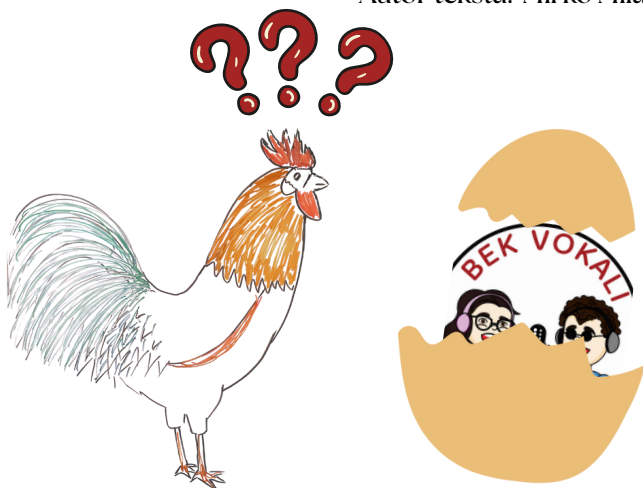
Zvučnu verziju „Šarenog pijetla“ pročitale Martina Smolčić i Danijela Lončar, snimio Mirko Milak.

Digitalna inačica „Šarenog pijetla“, kao i zvučna verzija, dostupni su na:

Bek Vokali – „Šareni pijetao“ generacije Z

Autor teksta: Mirko Milak

Pijetla nacrtala: Kiara Štefanac

Školski časopis „Šareni pijetao“ bio je važan medijski glas i kreativna platforma za učenike Centra „Vinko Bek“. Kao školski časopis poticao je izražavanje, kreativnost i informiranje unutar školske zajednice odražavajući duh generacija i umjetničke radove.

Bek Vokali, pokrenuti 2021. godine, mogu se smatrati nasljednikom „Šarenog pijetla“, ali u potpuno drugačijem formatu. Dok je „Šareni pijetao“ bio tiskano glasilo, oblikovano u duhu svoga vremena, *Bek Vokali* predstavljaju digitalnu, multimedijску i interaktivnu formu prilagođenu novim generacijama učenika koji su odrastali uz digitalne tehnologije i medije. Zadržavaju duh zajedništva, povezivanja i izražavanja, ali putem suvremenih formata poput *podcasta*, videa i online sadržaja, u skladu s potrebama i interesima generacije Z.

Bek Vokali nastavljaju tradiciju „Šarenog pijetla“ s kojim dijele prostor za izražavanje i komunikaciju. Centar „Vinko Bek“ neprekidno učenicima omogućuje različite oblike izražavanja primjerene vremenu i medijima koje današnje generacije koriste. Kako bi se nastavio čuti glas učenika, bio je potreban prijelaz s tradicionalnog tiskanog školskog časopisa na digitalni, multimedijски i inkluzivni oblik stvaranja i dijeljenja sadržaja.

Nastanak

Bek Vokala

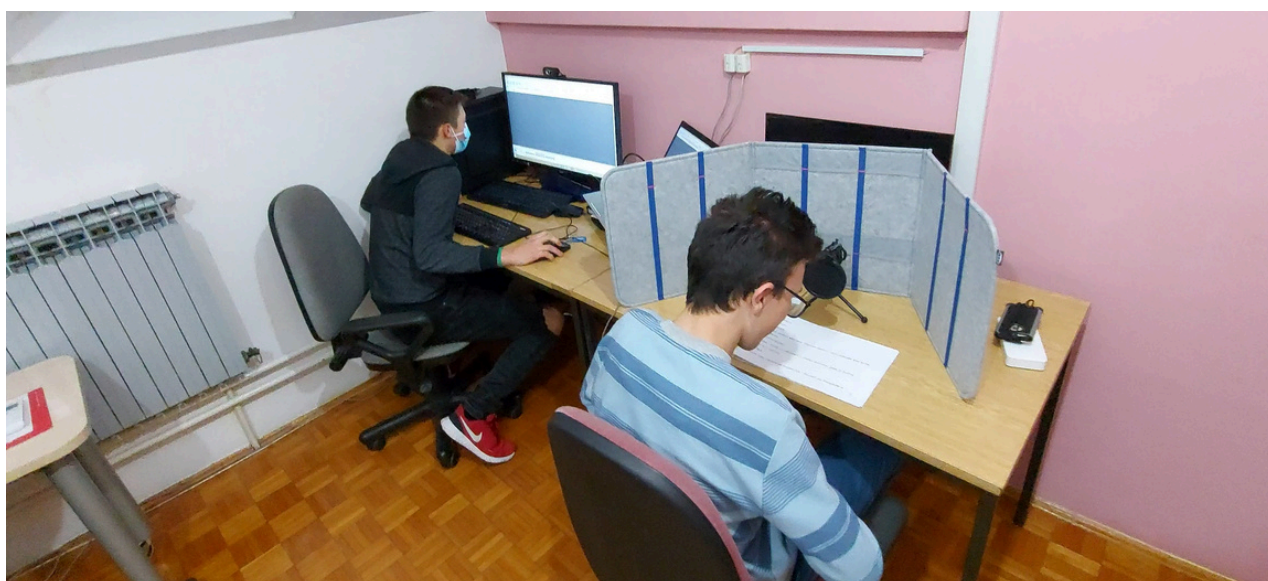
U jeku pandemije COVID-19, kada su svi životi i planovi iznenada zastali, dogodilo se nešto posebno u Centru „Vinko Bek“.

Pandemija je, suprotno očekivanjima, postala poziv za stvaranje nečeg novog, prilagođenog vremenu i okolnostima. Kad je fizički susret bio otežan, zvučni zapisi i digitalni sadržaji otvorili su vrata komunikaciji i izražavanju.

Započeli smo kao skromna grupa: korisnici i mentor, ali unatoč ograničenjima, odlučili smo sebi dati glas. Odlučili smo ispričati svoje priče i iskustva, dijeliti radost i izazove. Pandemijska tišina ispunjena je glasovima koji su se snimali u improviziranom studiju u potkrovlju Centra. Tako se u tišini i izolaciji rodila zajednica, povezanost i kreativnost koja je nadmašila fizičke prepreke.

Izazovi su postali polje za rast, a nastajanje *Bek Vokala* priča je o otpornosti, inovaciji i zajedništvu u vremenu kada je svijet trebao baš to. Pandemija je možda zatvorila vrata, ali je kroz digitalne valove otvorila prozore nove nade i stvaranja za sve članove Centra.

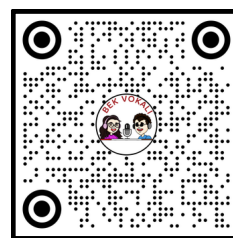

Strašni Božić

Dok je pandemija bila izazov koji je potaknuo formiranje grupe, upravo je „Strašni Božić” bio naš prvi samostalni projekt u kojem su korisnici Centra pretočili svoje ideje, emocije i kreativnost u zvučni oblik.

Dana 22. 12. 2021. godine održana je premijera radiodrame! Maja, Igor, Martin, Eron, Štefica, Petar, Marko i Andrej postali su neizbrisivi dio povijesti Centra dajući svoj doprinos snimanju radiodrame. Svaki od njih utkao je svoj glas likovima koji su oživjeli ovu jedinstvenu priču, a zajedničkim radom stvorili su iskustvo koje će im dugo ostati u srcu. Oni nisu samo glumci u snimanju – oni su tvorci prve zvučne priče koja je obilježila početak novog poglavlja u multimedijском stvaralaštvu Centra. Bio je to prasak koji je označio start za *Bek Vokale*. Zvuk se polako širio i pretvorio u *snagu koja klade valja*.

Poslušajte radiodramu!

Događaji u Beku

Podcast „Događaji u Beku” (DUB) pokrenut je kao prirodni nastavak rada multimedijske grupe *Bek Vokali*, pružajući aktualan i dinamičan kanal kojim korisnici Centra komentiraju, najavljuju i dijele novosti o događajima i aktivnostima u i izvan Centra. Iako tada nismo imali studio, rad u multimedijskoj grupi *Bek Vokali* nije stao ni na trenutak. Period bez studija bio je poput mirnog mora prije oluje – vrijeme u kojem je grupa skupljala snagu i oblikovala svoj glas, pripremajući se za dan kada će imati priliku stvarati u primjerenim uvjetima. Dan koji su svi u multimedijskoj grupi *Bek Vokali* s nestrpljenjem čekali je dan kada je Turska agencija za suradnju i koordinaciju (TIKA) službeno financirala i omogućila izgradnju i opremanje studija za snimanje u Centru. Ta podrška označila je prekretnicu u stvaranju i kvaliteti rada grupe, pružajući im prostor i alat koji su im do tada nedostajali.

Merhaba arkadaş

„Merhaba, arkadaş!" bile su prve riječi koje je naš Marko izgovorio u novom studiju. „Zdravo, prijatelju!" – taj topli i prijateljski pozdrav savršeno je utjelovio duh zajedništva i dobrodošlice u novu eru multimedijske grupe *Bek Vokali*. Bilo je to u utorak 25. 10. 2022., kada je svečano obilježen završetak uspješne suradnje TIKA-e i Centra u realizaciji projekta „Studio za snimanje“. Tim povodom na svečanosti su bili prisutni državna tajnica Marija Pletikosa i predsjednik parlamenta Republike Turske, gospodin Mustafa Şentop, koji su prerezali vrpce završetka projektnih aktivnosti uređenja i opremanja prostora Centra. Riječi dobrodošlice Marko je uputio prvom gostu *podcasta* u novom studiju, samom predsjedniku turskog parlamenta, što je za nas tada bilo gotovo nezamislivo postignuće i činilo se kao da ćemo to teško ikada nadmašiti. No kako je vrijeme prolazilo, shvatili smo koliko smo bili u krivu...

Sanjaju li roboti električne knjige?

Nismo ni mogli sanjati koliki će uspjeh doživjeti *Bek Vokali*, ali organiziranje prve Noći knjige s temom „Sanjaju li roboti električne knjige?” dalo nam je naslutiti da je to samo početak nečeg velikog.

Epizoda DUB-a u kojoj je profesorica Martina čitala kratku priču Isaaca Asimova „Posljednje pitanje” bila je poseban trenutak za cijelu grupu. Čitanje ove duboke i intrigantne znanstvene fantastike otvorilo je prostor za bogatu i plodnu raspravu u studiju. Rasprava je pokazala koliko imamo potencijala za velike stvari – ne samo u produkciji sadržaja, nego i u promišljanju složenih tema koje nas povezuju s budućnošću i pitanjima čovječanstva. Bila je to jedna od onih prilika kada smo jasno osjetili koliko vrijedi naš rad, ali i koliko daleko možemo ići kada otvorimo vrata novim idejama i razgovorima o stvarima koje nas zaista zanimaju i pokreću.

noć knjige

Znanstveno-fantastično čitanje naglas
Isaac Asimov - Posljednje pitanje

21. - 23. 4. 2023.
Svjetski dan knjige

BEK VOKALI

Ekranizacija

Ekranizacija je most koji povezuje literaturu i medijsku umjetnost, otvarajući nove vidike priče koja je nastala na papiru. Tako smo i mi, na kraju prve sezone, s knjige prešli na TV i doživjeli ekranizaciju. Završetak prve sezone *podcasta* s gostovanjem glumaca iz serije „Kumovi” bila je prva epizoda snimana kamerom – prvi *videopodcast* koji je donio novi

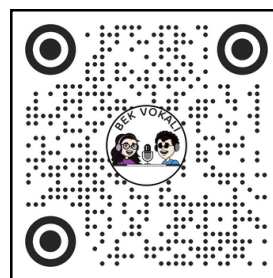
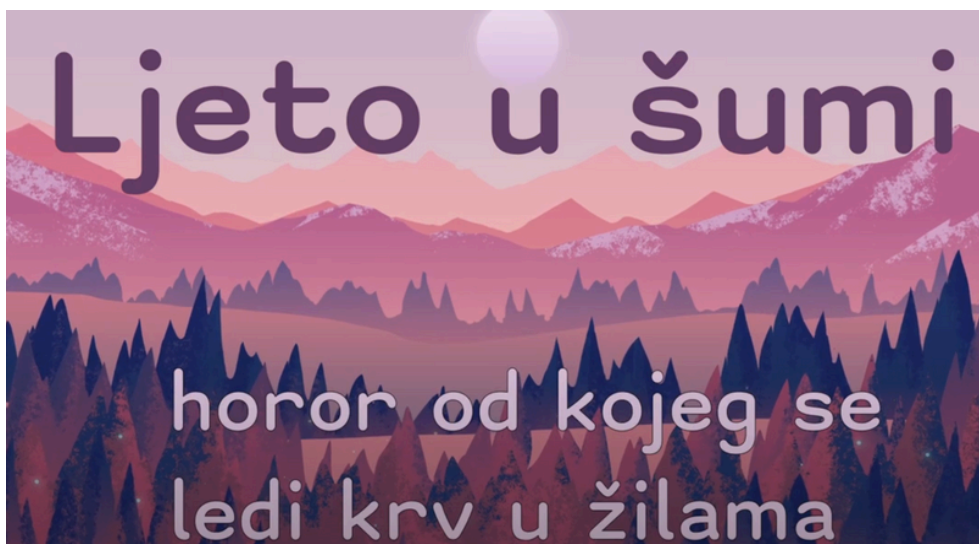
život i dimenziju našem radu. Naš prvi *videopodcast* uistinu je bio poseban i čast nam je bila ugostiti Vedrana Mlikotu, Anu Uršulu Najev i Dariu Lorenci Flatz. To je dodatno podiglo razinu našeg projekta i potvrdilo njegovu važnost i privlačnost. Epizoda je bila pravi vrhunac sezone, koja je tijekom cijele godine razvijala bogat sadržaj i kvalitetne razgovore. Ovaj poseban trenutak pokazao nam je da je naša vizija ostvarena i da su *Bek Vokali* stvorili platformu koja može ugostiti raznolike glasove i pričati priče koje fasciniraju i nadahnjuju. Gostovanje poznatih glumaca za nas je tada bilo gotovo nezamislivo postignuće i činilo se kao da ćemo teško to ikada nadmašiti. No kako je vrijeme prolazilo, shvatili smo koliko smo bili u krivu...

Krivo je more

Jedne ljetne večeri 2023. godine nastala je posebna priča o prijateljstvu, suradnji i zajedništvu koje se dogodilo tijekom ljetovanja. Iako je čudovište napadalo, hrabri druid obranio je *Bek Vokale* i njihove prijatelje izviđače. Ako niste pogledali „Ljeto u šumi“, sigurno ste zbunjeni. „Ljeto u šumi“ prvi je film u produkciji multimedijske grupe Bek Vokali, a nastao je unutar projekta „Izvidi svoje mogućnosti“ koji je realiziran u suradnji s Hrvatskim savezom slijepih i 28. samostalnom družinom izviđača „Dubrava“. „Ljeto u šumi“ nije samo filmski uradak, već i simbol zajedništva, kreativnosti i pristupačnosti te potvrda koliko suradnja i fleksibilnost mogu doprinijeti stvaranju sadržaja za sve korisnike bez iznimke. Posebna pažnja posvećena je prilagodbi filma osobama s oštećenjem vida, pa je tako naš Marko snimio i audiodeskrpciju filma. Srećom, u filmu, čudovište nas nije ulovilo.

Pogledajte
film!

U lovačkom društvu

Nakon što smo bili lovina, postali smo lovci. I ušli smo u društvo lovaca! Lovac Krešo, poznat iz popularnog kviza Potjera, bio je gost u *podcastu* gdje ga je ugostio naš voditelj Andrej Mirković. Gostovanje je donijelo posebnu energiju i dodatno obogatilo sadržaj, pokazavši koliko šarolikih i zanimljivih gostiju može doći na ovaj multimedijски projekt.

Za nas je to bilo nešto više od običnog gostovanja, to je bio još jedan dokaz da DUB privlači posebne ljude i da ima ozbiljan potencijal kao platforma za zanimljive razgovore i edukaciju putem medijskih formata. Nedugo nakon Kreše ulovili smo i Moranu, lovkinju iz istog kviza. Bilo je to inspirativno i ugodno druženje, a Morana nas je oduševila svojom energijom i pristupačnošću. K tome, bio je to prvi DUB izvan Zagreba, DUB koji smo snimili u Rovinju. U Rovinju?

U Rovinju!

Eron, Maja i Kiara predstavili su rad *Bek Vokala* na *CARNet User Conference (CUC) 2024*, najvećoj obrazovnoj konferenciji u Hrvatskoj koja se održala u Rovinju. Njihovo sudjelovanje bilo je pravi pokazatelj kako ulaganje, trud i upornost mogu donijeti sjajne rezultate. Tijekom četiri dana, koliko su bili u Rovinju, uspjeli su odraditi snimanje nove epizode *podcasta* DUB, dogovoriti goste za buduće epizode, prošli su i kroz nevrijeme i kišu, ali nisu dopustili da ih to sputava. Predstavili su Centar „Vinko Bek” na najvišoj mogućoj razini, pokazavši svima koliko je vrijedna inkluzija, medijska pismenost i kreativni rad koji se odvija u našem Centru. Svojim

prezentacijama i radom inspirirali su sudionike konferencije, dok su u isto vrijeme pokazali koliko su zajedništvo i predanost važni u ostvarivanju ciljeva. Boravak u Rovinju bio je izazovan, ali i iznimno plodonosan te je još jednom potvrđeno koliko su Eron, Maja i Kiara čvrsto povezani kao tim koji zna što želi i kako to postići. S takvom energijom *Bek Vokali* nastavljaju svoj uspješan put stvarajući sadržaje koji uključuju i nadahnjuju.

Kućico moja, najljepši raju!

2023.

Bek Vokali znaju da je svijet velik i pun mogućnosti, ali bez obzira na daljinu koju prelaze, njihova se priča najljepše ispisuje tamo gdje je njihov dom. Sukladno tome prate mudrost Ježurka Ježića koji kaže:

*„Kućico draga, sloboda moja!
uvijek ću vjeran ostati tebi,
nizašto ja te mijenjao ne bi!”*

Naša kućica, studio Bek Vokala, je dom slobode, mjesto gdje svatko može zasjati i izraziti sebe bez straha i predrasuda. Naš dom najviše zasja kada svake godine u njega uđu učenici osmih razreda koji su u redovnom praćenju Centra. Završni vikend, kojega organizira Odjel integracije, daje priliku za upoznavanje vršnjaka koji dijele slične izazove, interese i iskustva u školovanju i životu. Bude to vikend za pamćenje, studio pun kao šipak i ispunjen obiljem zanimljivih priča. Svaki završni vikend podsjeti nas da su susreti i prijateljstva ono što naš dom čini živim i posebnim mjestom. Zbog toga pozivamo sve buduće korisnike da nam se pridruže i postanu dio ove posebne zajednice gdje će upoznati nove prijatelje. Dobro došli ste pridružiti se našem zajedničkom putovanju.

2024.

2025.

Sport...

Prirodno je bilo da svoju priču proširimo i na svijet sporta, koji je još jedna važna karika našega rada. U sklopu bogatog i raznolikog rada multimedijske grupe *Bek Vokali*, prvo veliko iskustvo sportskog događaja doživio je Antonio. Njegovo sudjelovanje na prvoj finalnoj utakmici Hrvatskoga nogometnoga kupa između Dinama i Rijeke bilo je poseban iskorak koji je našoj grupi donio novu dimenziju medijskog stvaralaštva i inkluzije. Osim što je Antonio snimao vlog, bio je i audiodeskriptor utakmice, što znači da je

svojim glasom omogućio osobama s oštećenjem vida da prate i dožive sportski događaj pomoću detaljnih opisa zbivanja na terenu. Taj profesionalni zadatak, uz podršku GNK Dinamo, bio je za Antonija prvo iskustvo koje je dodatno osnažilo misiju grupe: stvaranje pristupačnih sadržaja za sve. Ovo iskustvo ilustrira kako *Bek Vokali* neprestano šire svoje vidike, pomiču granice i vjeruju u moć medija da uključe svakog pojedinca.

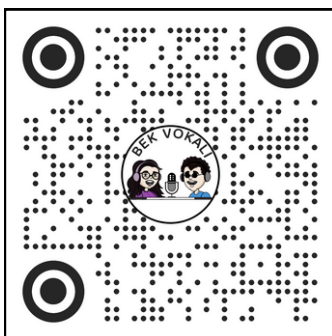
...i glazba

A onda je stigao trenutak za pravi finale. U zadnjoj emisiji školske godine ugostili smo „Brkove”, turbofolk punkrock senzaciju koja je donijela energiju kakvu još nismo imali u studiju. Marko i Lukas bili su savršeni domaćini Šemsi i Tomcu, a kad su zapjevali poznate hitove, osjećali smo da je to upravo ono što je naša priča trebala – glazbu, smijeh i trenutke koji se pamte zauvijek. „Brkovi” su u *podcastu* najavili i svoj veliki koncert te otkrili tko će im biti gostujući pjevač na velikoj proslavi 20 godina postojanja na zagrebačkoj Šalati. Nitko drugi nego naš Marko! Ova posebna epizoda simbolizira sav trud i rad cijele godine, gdje se spajaju strast, kreativnost i inkluzija u medijskom stvaralaštvu. *Bek Vokali* ne samo da uspješno predstavljaju Centar za odgoj i obrazovanje „Vinko Bek” na najvećim obrazovnim konferencijama i sportskim događajima, nego i stvaraju sadržaje koji uključuju, nadahnjuju i šire zajednicu. Gostovanje „Brkova” i nastup Marka na koncertu je za nas tada bilo gotovo nezamislivo postignuće i činilo se kao da ćemo teško to ikada nadmašiti. No kako je vrijeme prolazilo, shvatili smo koliko smo bili u krivu...

Štapom po Beku

Nakon vrhunca druge sezone s gostovanjem „Brkova”, *Bek Vokali* nisu stali – nastavili su širiti svoje kreativne horizonte. U petak 27. 9. 2024., predvođeni Marijem Mahnetom, prisustvovali su svečanoj premijeri radiodrame „Marijeve kronike: štapom po Beku” u Kunst Caffeu. Ova radiodrama rezultat je suradnje s udrugom Punctum i projekta radionice radiodrame DO SLUŠANJA. Projekt je bio posebna prilika za suradnju i kreativno izražavanje kroz zvuk, a u ovome ciklusu uz Marija sudjelovali su Lovro, Antonio, Đurđica, Adriano, Dalibor, Petar i zaposlenici Centra.

Poslušajte
radiodramu!

¿Habla español?

Yes we do! Šalu na stranu. *Bek Vokali* stvaraju sadržaje ne samo na hrvatskom, već i na drugim jezicima, slijedeći principe međunarodne suradnje i inkluzivnosti. Kroz Erasmus mobilnosti i globalne projekte komunicirali smo na više jezika. Snimali smo epizode na engleskom, španjolskom, pa čak i rumunjskom. U goste su nam došli naši dragi prijatelji iz Rumunjske koji su u Centru „Vinko Bek” proveli pet dana kao dio programa Erasmus. Raznim aktivnostima smo se povezali, učili jedni od drugih i ojačali zajedničku mrežu inkluzivnog obrazovanja. Nakon njih kod nas su bili i gosti iz Španjolske čiji je cilj bio upoznati naše metode rada sa slijepim i

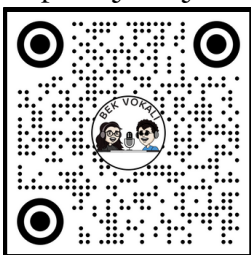
slabovidnim osobama, a otvorenim i iskrenim razgovorom otkrili smo kako je međunarodna suradnja u obrazovanju neprocjenjiva. Erasmus+ program, koji omogućuje razmjenu znanja između europskih institucija šalje važnu poruku: inkluzija ne poznaje granice! Nama su ovi susreti poslužili kao još jedan dokaz da Centar „Vinko Bek” nije samo prostor obrazovanja, već i mjesto susreta različitih svjetova i ideja koje se zajedno grade i dijele. DUB na stranim jezicima za nas je bilo gotovo nezamislivo postignuće i činilo se kao da ćemo teško to ikada nadmašiti. No kako je vrijeme prolazilo, shvatili smo koliko smo bili u krivu...

Na velikom platnu

Ovaj put smo baš bili u krivu! Tko je mogao misliti da ćemo snimiti film koji će biti prikazan na velikom platnu u kinu?! I upravo se to dogodilo! *Bek Vokali* su u Karlovcu na prestižnoj *Filmskoj reviji mladeži*, jednom od najvažnijih događaja koji okuplja mlade filmske autore iz cijelog svijeta, doživjeli premijeru svog dokumentarnog filma „Denijevi prsti“. Film, u režiji i montaži naše Danijele, donosi edukativnu priču o našem Deniju i brajici. Sudjelovanje na *Filmskoj reviji mladeži* za *Bek Vokale* znači priznanje rezultata višegodišnjeg rada i priliku da se predstave rame uz rame s mladim filmašima iz različitih zemalja. Ovaj kulturni događaj dodatno je potvrdio važnost inkluzivnog pristupa medijskoj produkciji u kojem su *Bek Vokali* prepoznatljivi. Festival u Karlovcu za *Bek Vokale* još je jedan važan korak u jačanju njihove priče o inkluziji, kreativnosti i umjetnosti dostupnoj svima. Ovaj put nećemo reći kako je to gotovo nezamislivo postignuće ili kako ćemo teško to ikada nadmašiti. Naprotiv, gledamo na to kao inspiraciju koja nas potiče da idemo još dalje,

jer svaki naš novi korak donosi nove mogućnosti i radost stvaranja.

Pogledajte film!

Zajedništvo Centra

Na ovih nekoliko stranica kronološki smo vas proveli kroz djelovanje *Bek Vokala*. Saželi smo 120 epizoda *podcasta*, dva filma i dvije radiodrame te dugu seriju uspjeha, ali kao što to često biva, neki su važni trenutci ostali neispričani. Ti trenutci drže nas na okupu i vežu kao zajednicu. Studio *Bek Vokala* odavno je prestao biti samo prostor za snimanje i postao je pravo srce Centra, mjesto gdje se susreću generacije donoseći priče koje nadahnjuju nove naraštaje. Kao gosti *podcasta* sudjelovali su nekadašnji autori radova u „Šarenom pijetlu” (Pero i Hrvoje), zatim korisnici svih odjela Centra (Viktorija, Faruk, Nora i drugi) i, naravno, zaposlenici Centra predvođeni ravnateljicom Rotim. Svi naši gosti dočekani su s osmijehom i iskrenom dobrodošlicom koja se osjeća u svakom kutu studija jer ovdje se grade prijateljstva, stvaraju sjećanja i grade mostovi među ljudima.

Nekadašnji korisnici ne dolaze samo iz nostalgije. Dolaze jer znaju da su ovdje uvijek dobrodošli, da njihov glas još uvijek ima važnost i da njihova priča može nadahnuti nekoga tko upravo započinje svoj put. Iz svih tih generacijskih susreta posebno ćemo izdvojiti posjete osmaša kada dođu na „Završni vikend”. Tada se u naš studio od 10 kvadrata smjesti 15-ak ljudi koji se odlično zabavljaju. Svi zajedno djelujemo s jednim ciljem, a to je zajednički spajati prošlost, sadašnjost i budućnost Centra.

Bezvremenski Marko

Najupečatljiviji spoj prošlosti, sadašnjosti i budućnosti je naš Marko Cavrić. Jedno od lica koja vas pozdravljaju s logotipa *Bek Vokala*. Kao znak trajne prisutnosti izrađen je Markov glineni kipić, jedinstvena uspomena koja je s ljubavlju oblikovana u njegovu čast. Kipić je snimljen 3D skenerom te se danas upotrebljava kao model za posebnu nagradu Centra, nagradu koja se dodjeljuje onima koji najviše doprinose promociji naše zajednice. Tako je Marko postao inspiracija, čuvar uspomena i vjetar u leđa koji nas potiče da budemo hrabri i autentični u svakom novom projektu. Postao je bezvremenski Marko...

Osušeni

Pečeni

Obojani

Glazirani

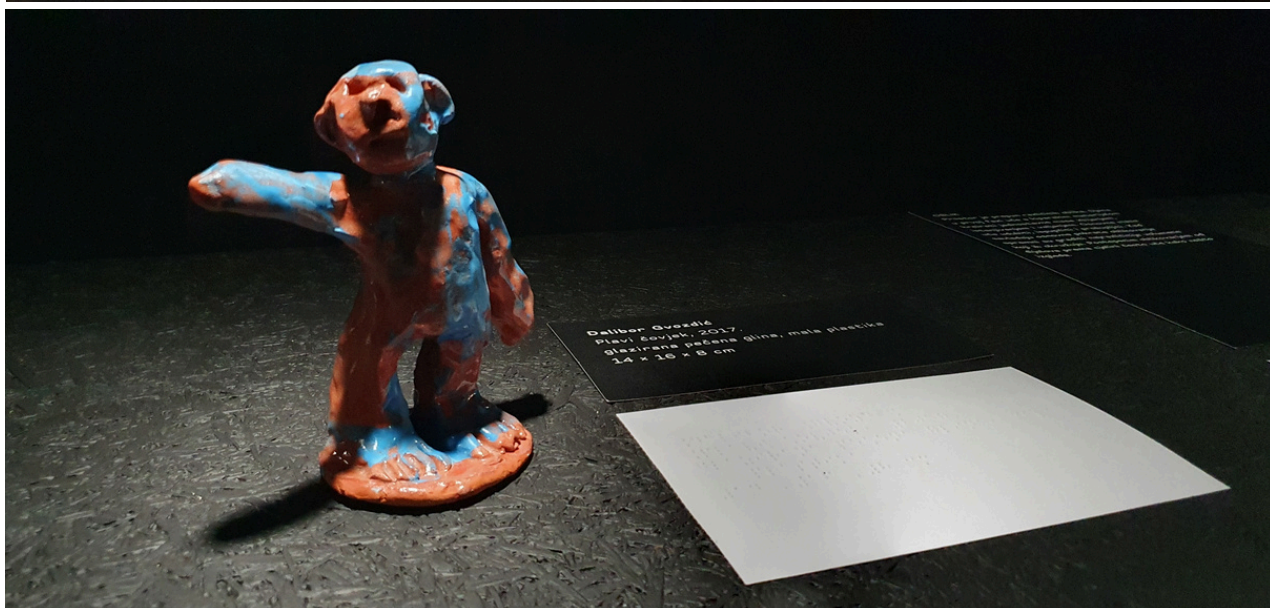
3D printani

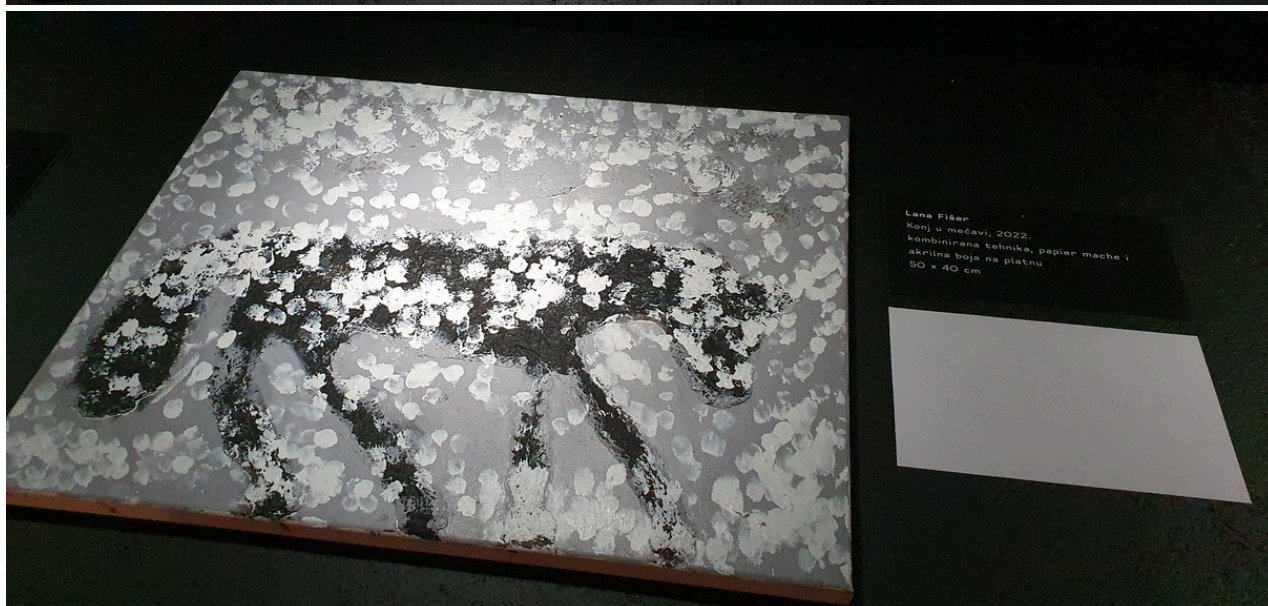
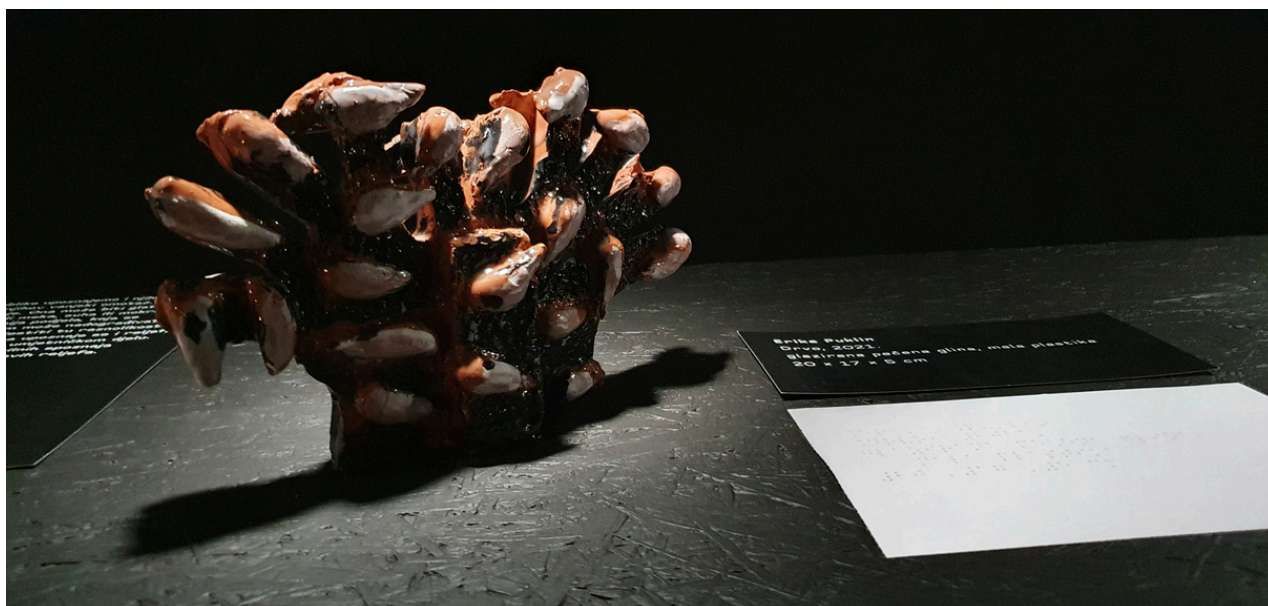
Autor teksta: Tanja Parlov

Izložba „Gledam dodirom“

Ovo je izložba na koju smo posebno ponosni. Obišla je tri grada, privukla veliku pozornost publike i dobila nagrade. To je bila izložba na kojoj je sve bilo dopušteno dodirivati! Predstavili smo se svojim radovima, a ujedno smo smijeli dodirivati neka od najznačajnijih djela hrvatskih kipara 20. st. Tu je bila i zanimljiva prostorna instalacija TUFT grupe *Numen/For Use*. Autorice izložbe bile su Lana Bede i Tanja Parlov koje su za izložbu dobile posebno priznanje Hrvatskoga muzejskog društva. Vizualni identitet, dizajn likovnoga postava i grafičko oblikovanje publikacija odradio je Studio Rašić + Vrabec, koji je dobio svjetsku nagradu SEGĐ za iskustveni dizajn prostora.

Galerija „Vjekoslav Karas“ – Karlovac (2019.), Galerija Ružić – Slavonski Brod (2020.),
Tehnički muzej – Zagreb (2022.)

„Prstohvat umijeća”

„Prstohvat umijeća” projekt je proizašao iz suradnje, povjerenja i međusobnog uvažavanja učenika dviju škola – Centra za odgoj i obrazovanje „Vinko Bek” i Škole primijenjenih umjetnosti i dizajna iz Zagreba koje je spojilo Udruženje za unapređivanje obrazovanja slijepih i slabovidnih osoba (UUOSSO).

Nizom likovnih radionica slabovidni učenici i njihovi vršnjaci iz umjetničke škole zajedno su istraživali materijale, prostor, oblik, površine, boje, svaki polazeći iz svoje perceptivne stvarnosti i životnog iskustva. U središtu nije bila ni glina, ni papir, ni žica, već proces – dijeljenje prostora, komunikacija bez riječi, komunikacija dodirima i pokretom, učenje iz razlike i stvaranje pomoću dijaloga. Svaki je rad trag zajedničkoga ritma, mjesto u kojem se osjetilno iskustvo pretvara u umjetnički izraz.

Ova izložba ne pokazuje samo rezultate, nego bilježi susrete – između pogleda i dodira, intuicije i forme, osobnoga i zajedničkoga, gradeći radove koji svjedoče o kreativnosti, povjerenju i ljepoti razlika.

Tiflološki muzej prepoznao je vrijednost ove suradnje i predstavio nastale radove široj publici.

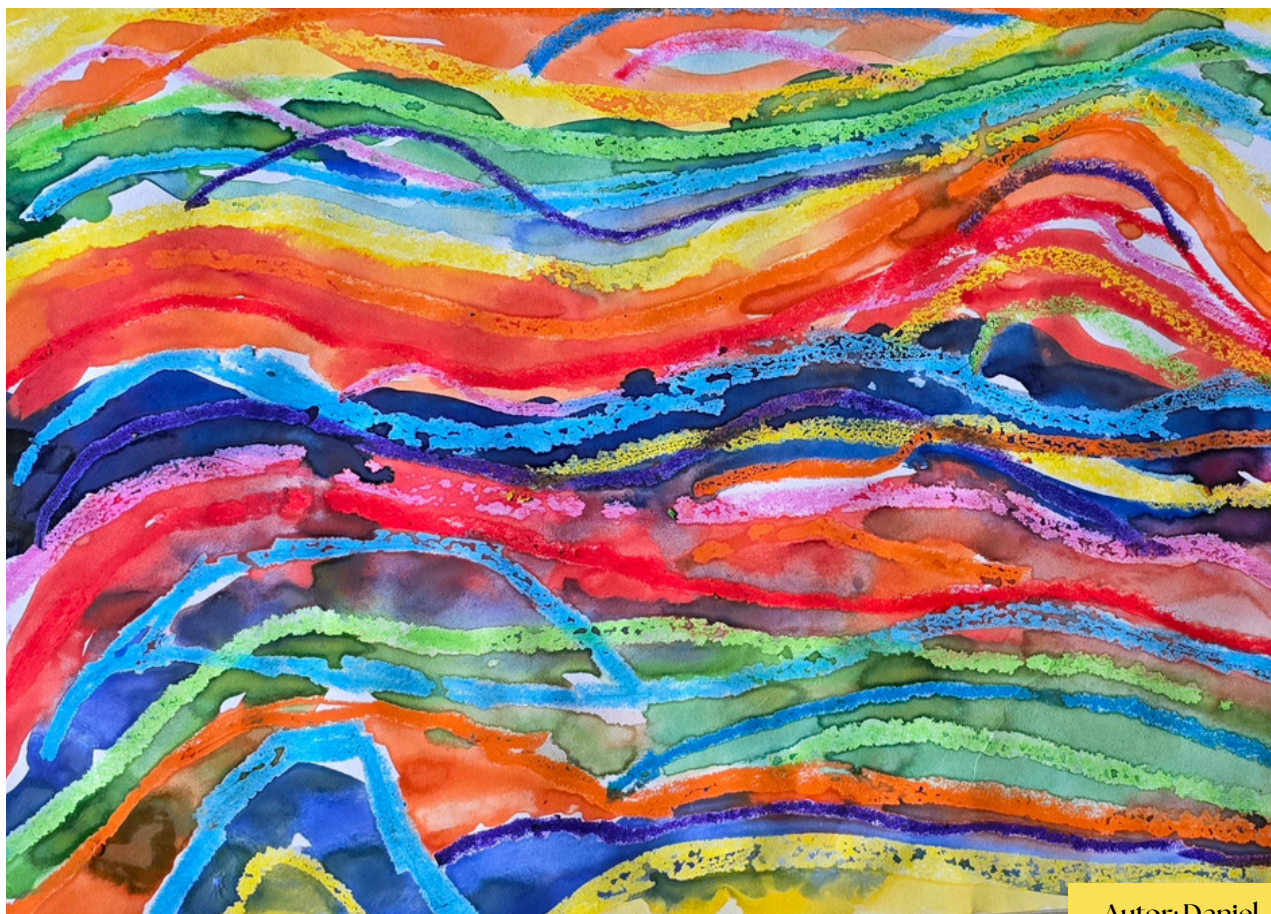
Autor teksta: Tanja Parlov

„Poster mira“ (Dječji rad)

Već godinama sudjelujemo u međunarodnom natječaju „Poster mira“ u organizaciji *Lions International*. U natječaju mogu sudjelovati djeca u dobi od 11 do 13 godina. U školskoj godini 2024./2025. Danijelov rad posebno je pohvaljen.

Tema ovogodišnjega natječaja bila je „Mir bez granica“. Stvaranje postera mira daje djeci širom svijeta priliku da izraze svoje vizije mira i nadahnu svijet umjetnošću i kreativnošću.

Rad je izrađen pod mentorstvom Tanje Parlov.

Autor: Daniel

Autor teksta: Tanja Parlov

NATJEČAJ RAVNATELJSTVA CIVILNE ZAŠTITE (Dječji crteži)

Ravnateljstvo civilne zaštite Ministarstva unutarnjih poslova provelo je projekt *SEE ME 2 – Safe and Equal in EMERgencies 2* s ciljem osiguravanja sigurnosti i jednakosti osoba s invaliditetom u hitnim situacijama.

Projektne aktivnosti doprinose jačanju sposobnosti operativnih snaga civilne zaštite u postupanju i interakciji s osobama s invaliditetom u hitnim slučajevima, poboljšanju razumijevanja rizika od katastrofa među osobama s invaliditetom i njihovom osnaživanju u cilju povećanja otpornosti na rizike.

U cilju podizanja svijesti o postojanju prijetnji od prirodnih i tehničko-tehnoloških katastrofa, Ravnateljstvo civilne zaštite pozvalo je pružatelje socijalnih usluga za djecu s teškoćama u razvoju na području Grada Zagreba na sudjelovanje u natječaju za izradu likovnih, literarnih i kreativno-izražajnih radova na temu katastrofa i velikih nesreća.

Mi smo se odazvali tom natječaju i poslali nekoliko radova naših učenika iz Odjela integracije koji su uključeni u program likovne terapije.

S obzirom na kvalitetu radova i trud svih sudionika, svi su nagrađeni prigodnim nagradama.

Crteži su izrađeni pod mentorstvom Tanje Parlov.

Autor teksta: Tanja Parlov

LIKOVNA TERAPIJA

Likovnost je najčešće vezana uz vizualno iskustvo. Međutim, korisnici to iskustvo ponekad uopće nemaju ili im je ono uvelike otežano. Ovaj program pruža im mogućnost dodirivanja, upoznavanja i stvaranja, bez obzira na vrstu ili težinu oštećenja vida.

Na tom putu otkrivaju načine kako zadovoljiti unutarnju potrebu za stvaranjem, jer potreba za izražavanjem ne poznaje prepreke. Procesom rada dobivaju nova iskustva, nove vještine, upoznaju različite materijale, tehnike i alate kojima izražavaju sebe i svoj način viđenja svijeta. Mnogobrojnim izložbama pokazali su kreativnost i originalnost te da kvaliteta likovnoga izraza ne ovisi o granicama, već o mogućnosti da se u stvaranju pronade sloboda i radost. Umjetnost ne traži savršen vid, već otvoreno srce i ruku spremnu da ostavi trag.

Radovi su izrađeni pod mentorstvom Tanje Parlov.

Autori: Nora, Luka, Lana i Grgur

Autor: Lana

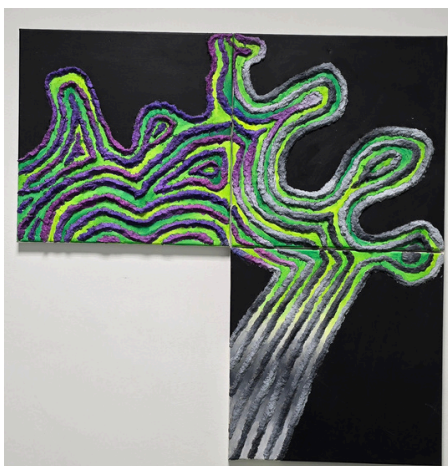
Autor: Sofija

Autor: Maja

LIKOVNI RADOVI NA PLOHI

Autor: Kiara

Autori: Durdica i Petar

Autor: Jakov

Autor: Sara

Autor: Noa

Autor: Mia

Autor: Daniel

LIKOVNI RADOVI U PROSTORU

Autor: Erika

Autori: Antonio i Ivan

Autor: Marta

Autor: Vida

Autor: Tatjana

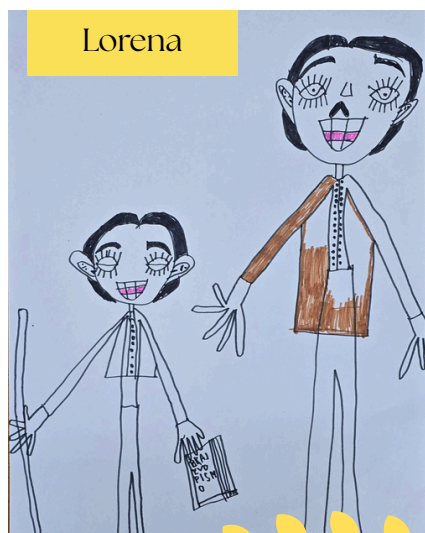
Autor: Lana

HINKO I VINKO

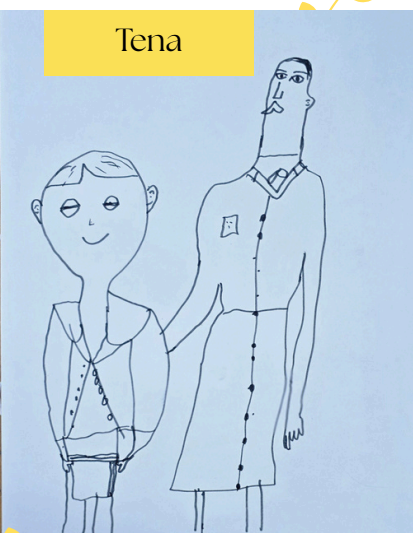
(Dječji crteži)

Ilustracijama prvoga učitelja slijepih Vinka Beka i njegovog učenika Hinka Svobode željeli smo prisjetiti se trenutka kad su konačno slijepe osobe dobile priliku školovati se. Bilo je to u Bukevju kraj Velike Gorice, u pučkoj školi gdje je Vinko radio kao učitelj. Dječak je uz Vinkovu pomoć, u samo četiri mjeseca poduke, svladao gradivo prvoga razreda osnovne škole (vjeronauk, čitanje i pisanje Brailleovih slova, usmeni izraz misli, računanje, stvarna obuka, ručni rad, pjevanje, tjelovježba). Ubrzo nakon tog uspjeha, 1895. g., otvoren je Zemaljski zavod za odgoj slijepe djece.

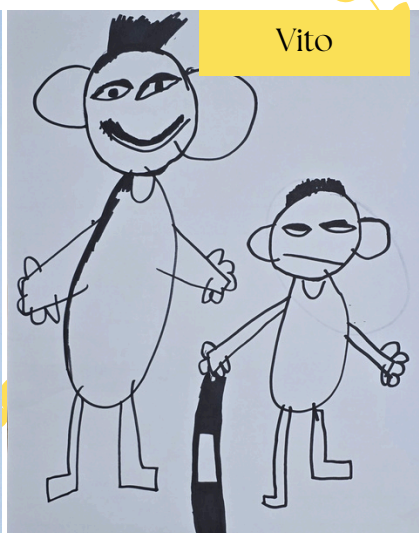
Crteži su izrađeni pod mentorstvom Tanje Parlov.

Lorena

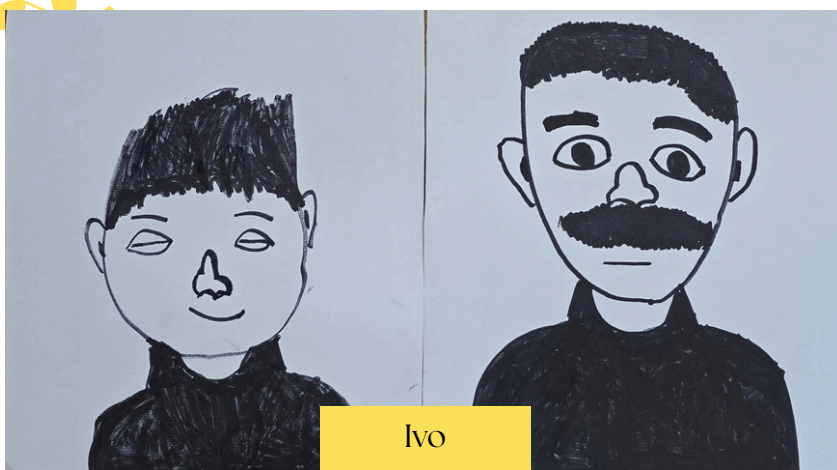
Tena

Vito

Mia

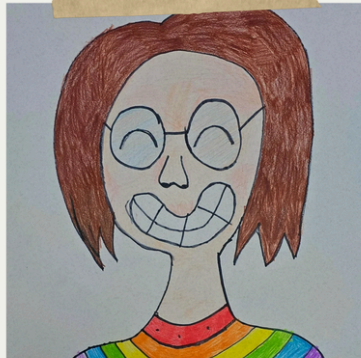
Ivo

MOJA MAMA

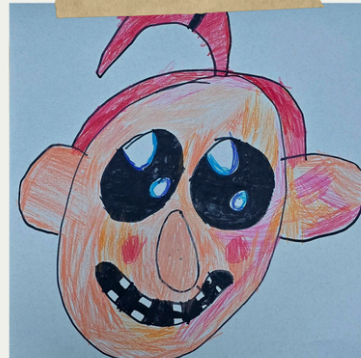
(Radovi učenika Odjela integracije)

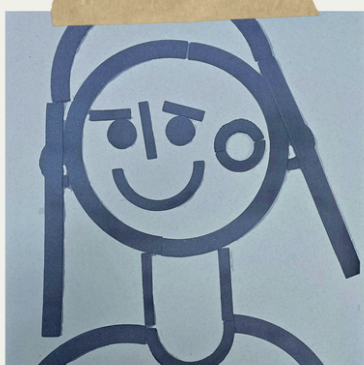
Tena

Niko

Vito

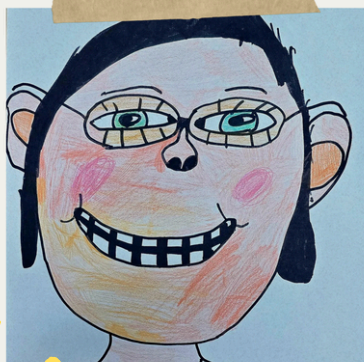
Mia

Lorena

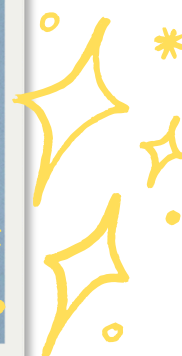
Ivo

Jakov

Klara

MALI KREATIVCI

(Radovi učenika osnovne škole)

**SARA
ZORIČIĆ**
(6. razred)

LIŠĆE PADA

Lišće pada,
jesen je sada.

Vjeverica jede žir,
a jež traži svoj mir.
Medvjed Brunki ide spavati,
prije toga mora papati.

Sovica Dubai lovi miša
dok ne pada kiša.
Vepar ruje blato
kao da traži zlato.

A ja hodam po lokvicama
u gumenim čizmicama.
Pružim svoju ruku
i uberem crvenu jabuku.

**VIDA
MARTINIĆ**
(4. razred)

UZBUNA U DVORIŠTU

Deda je čistil staru kuću. Najednom čučeki
kričiju. „Kaj je sad?!“ Vidim jednog čučeka
nese lisica. I mi kokoške brojimo koliko ih
ima i jedna nam fali.

Mi uzmemo šibu i kažemo: „Lisica, ajd
tam!“. Ali nismo ju mogli stirati, ona
čučeka ne pušta! Tolko je jako držala da ga
nismo mogli oslobodit. Onda je došla baka
i napravila buku. I lisica nije pustila čučeka,
samo se je splašila. I mi smo napravili još
veću buku, onda ga je tek pustila i pobjegla
glavom bez obzira.

Spasili smo čučeka. Nadam se da više nikad
neće doć lisica.

PETRA TOPALović
(1. razred)

MOJ PRVI DAN ŠKOLE

Super mi je bilo. Prvi dan škole mi je bilo jako lijepo u školi. Imali smo pet
zadatka i uopće nisu bili teški nego su bili jako zabavni. Upoznala sam učiteljicu,
Mariu, Tomu i neku drugu djecu. Donijela sam torbu i pernicu. Onda poslije
zadatka sam se igrala u boravku. I onda smo poslije vani bili malo na hodniku i
neka učiteljica nam je dala da se malo poigramo kad smo sve napravili. Veselim
se školi.

Autor teksta: Helena Krilić

Knjižnica

Kažu mudri ljudi kada ne čitaš, imaš jedan život, jedno iskustvo, a kada čitaš imaš ih koliko god hoćeš.

Suvremene tehnologije učinile su knjigu dostupnijom nego ikad, a opet čitatelja je sve manje. Htjeli smo učiniti nešto protiv toga trenda. Željeli smo da naši korisnici više čitaju, imaju atraktivan pristup što većem izvoru informacija, razviju želju za širenjem vlastitog znanja i iskustva. I dok smo razmišljali i radili na tome da im osiguramo ugodno i poticajno mjesto za razvijanje čitateljskih navika i informacijske pismenosti, opuštanje i neformalno druženje, objavljen je natječaj „RTL pomaže djeci – oprema školske knjižnice“. Odmah je bilo jasno – prijavljujemo se!

Najmlađi korisnici, učenici i zaposlenici snimili su promotivni filmić koji smo poslali na natječaj. Gledatelji RTL-a, ali i svi koji nas poznaju, glasali su za nas i mi smo pobijedili. Za novu opremu bilo je potrebno preurediti prostor stare knjižnice. Vremena je bilo malo, a posla puno, pa su sudjelovali i profesionalci i amateri.

Snimanje filmića, glasanje i preuređivanje knjižnice sve nas je dodatno povezalo unutar i izvan Centra i inspiriralo neke nove donatore. Sredstvima iz RTL-ovog natječaja nabavili smo namještaj, računalo i pametnu ploču, a dodatnim donacijama elektroničko povećalo.

U listopadu 2024. svečano smo otvorili knjižnicu. U njoj se snimao DUB, profesori su držali predavanja, psiholog radionice, predškolicima su se čitale priče, maturanti su knjižnicu izabrali kao prostor gdje će obraniti završni rad, održale su se projekcije filmova prilagođenih slijepim i gluhim osobama.

Ukratko, naša stara knjižnica doživjela je procvat i preobrazila se u mjesto na koje svatko rado dolazi, ponekada da bi nešto naučio, ponekad tek da bi udahnuo dašak kulture.

Literarni natječaj

Tema literarnoga natječaja bila je iskustvo vezano uz naš centar. Sadašnji i bivši korisnici sudjelovali su svojim radovima – sastavcima, anegdotama, kratkim pričama, pjesmama i haikuom – u kojima su opisali doživljaje, prijateljstva, uspomene i sve ono što im „Vinko Bek“ znači.

Natječaj su provele nastavnice Odjela srednjoškolskoga obrazovanja Ivana Požgaj Šuveljak, Jasminka Kazaferović i Helena Krilić.

**MARIJANA
MARTINČIĆ**
(Odjel odraslih)

CVB 2023.

Carmen, Božana, Petra
Emina, Goga, Marina
Nina...
Toliko lijepih sjećanja svako to ime skriva
Ana... i još jedna Ana
Ružica, Ksenija, Iva
Vidjela nikad vas nisam no pamtim vašu dobrotu
I brižnost kojom ste vraćale
Normalu mome životu.
Kako vam vratiti doista ne bih znala
Osim što mi je jasno da nije dovoljno – hvala.
Baš uvijek kad o vama pričam toplo čuvstvo me guši.
Ekipa moja,
Kad god vas se sjetim meni je svijetlo u duši.

BRAJICA

Točka, točka, točkica to je pismo brajica.
Točkama ti kaže sve i slova i brojeve.
Sa šest prstiju se piše, noktom greška se izbriše
Il sred riječi kao kvočka ugnijezdi se šestotočka.

Slova pišeš vodoravno, a čitaš ih uspravno.
I dobrano se namučiš prije nego se naučiš.
Za čitanje takve vrste moraš imat fine prste.
Da raspoznaš točku svaku pa da čitaš i u mraku.

**DIJANA
BILIĆ**
(Odjel odraslih)

USPOMENE NA VINKO BEK

Kada sam dolazila u Vinko Bek
bila sam sretna i uzbuđena
jer sam učila puno lijepih stvari,
učila sam plesti, raditi s glinom i kuhati.

Sklopila sam posebno prijateljstvo
iz kojeg se predivna ljubav rodila
i život moj ispunila radošću.

Čuvam te dane kao dragu uspomenu
što nikada neće izbljediti,
jer sjećanje na te dane
ostati će vječno zapamćeno.

Hvala Vam na svemu
na lijepim provedenim trenucima,
što ste me poticali, vjerovali u mene
dragi djelatnici Vinko Beka.

**KLARA
JOVANOVIĆ**
(Osnovna škola, Odjel integracije)

NAJBOLJI DAN U BUBAMARAMA

U skupini Bubamare bilo je oko 6 djece. Najviše sam se volila igrati s Martinom, pa sam se zaljubila. Pošto mi se svidio odlučila sam da bude vjenčanje jednu srijedu. Taj dan ujutro sam se lijepo sredila, obukla sam bijelu haljinu, mama mi je napravila frizuru za vjenčanje i mi smo došli ispred Vinka Beka i nastao je problem. Oba Martina su došla s tatom, a ja sam se zaljubila u onog što dolazi s mamom, tako da nisam znala koji je od njih dvojice. Onda sam gledala koji se više sredio i nisam se mogla odlučiti pa se priča pokvarila i nije bilo vjenčanja.

Čiča miča gotova je priča.

ŠKOLA VINKO BEK

*BILI SMO U PARKU.
TETE SU NAM REKLE:
IDEMO NA SLADOLED.
HURA! HURA!
UTRKIVALI SMO SE.
POJELI SMO SLADOLED.
PA SMO IŠLI NA PRIREDBU.
BILI SMO SRETNI.
ČIČA MIČA GOTOVA JE PRIČA.*

**ANITA
PELIVANOVIĆ**
(Odjel odraslih)

MOJI PROTEKLI DANI U VB

Moji protekli dani su bili sretni. Bilo mi je jako lijepo. Imala sam puno prijatelja. Toni, Patrik, Ines, Mateo, Dominik, Danijela, Irena bili su potpora i veselje, bili su uz mene u dobru i u zlu.

Malo smo učili, pa smo se malo veselili i družili. Najljepše mi je bilo kada smo slavili rođendane. Bilo je tu plesa, pjesme i slatkiša.

Profa Silvija, Dubravka, Marita i Sunčica bile su super. Sada sam narasla i imam neke nove prijatelje sa kojima djelim lijepe trenutke.

MATE BRALIĆ

(Srednja škola, Odjel mladih)

STIGA' SAM U BEK

Taj prvi dan kad sam stigao pred Bek
Šibenik je bio dalek.

Osjećao sam se ostavljen i napušten
I jako jako usamljen.

Kada sam tužan i nesretan
Sjetim se svog ćaće kad je nespretan
Dok pere suđe i padaju mu pjati
On beštima jako sve dok pranje ne preuzme
mati.

Sada umjesto razbijanja suda čujem Mirka i
Marina.

Iz odgajateljske dopire riječi lavina.
Ne zna se tko je od njih dvojice glasniji i
smješniji
I od njihovog glasa sam sretniji.

Usamljen sam bio tjednima
Ali onda sam se sprijateljia s nekim dečkima.
Petar se stalno zafrkava
i njegovim smiješnim tračevima nema kraja.

Dalibor je glazbeni kritičar pravi
Nema veze što navija za Dinamo,
Što sluša narodnjake,
jer spletkama se on ne bavi.

Zato sad volim biti u Beku,
Družiti se, ići u duge šetnje, pjevati u zboru.
Sve to volim, skoro kao i plivati u
jadranskome moru.

IDEM LEĆ'

Prije spavanja mislim na dobre stvari koje
su se dogodile taj dan.

A za sutradan radim plan.

Volim ostajat u Beku vikendima zbog
druženja i jer možemo ostati duže budni.
A da nismo jako bučni.

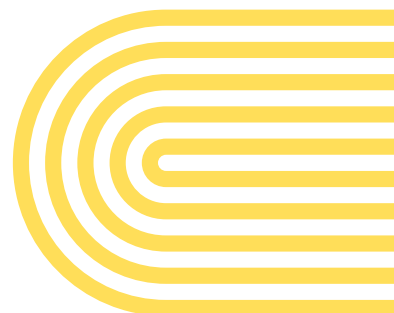
Kad se probudim čujem glazbu u dnevnom
boravku i poletim tamo.
Da se družim sa ekipom samo.

Vikendom nemamo puno obaveza,
odmaramo, idemo u šetnju u Maksimira.
Veselo hodamo do tamo ulicom kralja
Zvonimira.

Maksimir je park u kojem ima dosta toga za
vidjet.
Da bi se moglo tamo ići i na izlet.

Tamo čujem ptice, pse, ljuljačke, klackalice,
spuštanje klizom,
Čitav park odzvanja pričom.

Kad ne mogu zaspati radim planove za
drugi dan u glavi.
Kako bih s nekim bio na kavi.

SILVANA TORLAK

(Odjel odraslih)

ONO DOBRO U VINKO BEKU

Kad sam stigla u Bek pitala sam se hoću li ja to moći savladati.
Kako će mi biti, hoće li moj strah od novoga nestati?

Odjednom su svi uslužni, predstavljaju se.
Vani samo poznati prilaze.

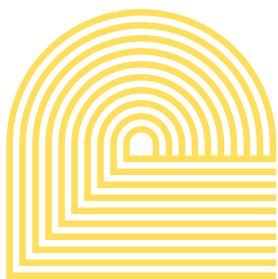
Tu sam prihvaćena i stvara se odmah pozitivna slika.
Naročito u Klinčeku i Delfinu gdje mi kava posebno šmeka.

Sad ispada da sam uobražena jer mi paše da svi titraju.
Ali svakome odgovara kad po njegovim notama sviraju.

Razmišljam da mora da i ja nešto dobro radim kad sam prihvaćena.
Ovdje su svi nježnih glasova i ljubazni. Ne bojim se da ću biti izbaćena.

Zato i ne mislim na kuću. Tu sam kao na odmoru.
Ne moram kuvat ni prat nego učiti i uživati u našem malom potkrovlju.

Sad sam u fazi da me ništa ne muči i da ne brinem o ničem.
Ipak jedva čekam da pođem kući.

PETAR
TOMAŠIĆ

(Srednja škola, Odjel mladih)

MOJ ŽIVOT

Kako ću završiti školu? Hoću li stići sve napraviti kada nas profesori stisnu. Kod završnog me ne muči samo pisanje nego hoću li ga znati izložiti, braniti. Sada mislim da ništa ne znam. U tim trenucima se sledim i ne znam šta bih pričao.

Hoću li moći naći posao? Kako će mi biti kad se zaposlim? Hoću li znati obavljati sve poslove? Što ako nešto zaribam?

Kako ću na daljinu nastaviti vezu? Kako ćemo ostati u kontaktu? Da imam čarobni štapić bili bi kod mene u Gradišci u kući. Ja bih radio neke vanjske poslove a ona kućanske. Imali bi traktor i auto. Nekad bi išli u grad ili negdje na more.

MOJ BORAVAK U BEKU

U osnovnu školu išla sam u blizini moje kuće,
tamo su učitelji odlučili da me svojom nezainteresiranošću muče.
Učitelji nisu znali na koji način treba sa slijepom osobom raditi,
oni se s time nisu htjeli baviti.

Svaka dva-tri tjedna dolazila mi je Draženka,
uvijek sam mislila da se zove ustvari Blaženka.

Učila je sa mnom brajicu,
od muke kući donesem znojem natopljenu majicu.

Učila je sa mnom i pisati na laptop,
činilo mi se da to nikad neće biti baš top.

Draženka me pitala hoću li upisati u Vinko Beku srednju školu,
u sebi sam se premišljala i govorila
ne mogu napustiti ovu moju prekrasnu dolu.

Ipak sam se predomislila i upisala poslovnog tajnika i nije tajna,
ovo nikako nije bila ideja sjajna.

Pri kraju drugog razreda odlučila sam promijeniti smjer u telefonskog operatera,
iz ovog smjera nekakav osjećaj stalno me tjera.

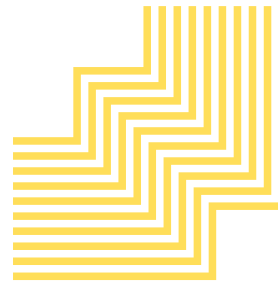
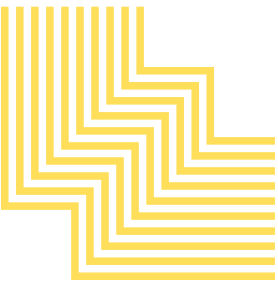
Završila sam školu s ocjenom dobrom,
sve je to bilo slatko kao nekakav bombon.

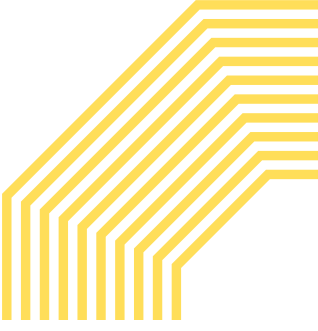
Svidjela mi se ideja doći na odjel odraslih
i tako pobjeći od mojih osjećaja dosadnih.

Činilo mi se da mi većina stvari nikako ne ide,
no, vrijeme je pokazalo da mogu u korak sa svime.

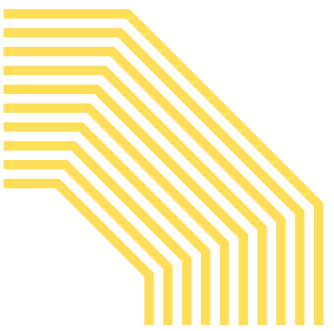
Bližim se i kraju rehabilitacije,
tako sam shvatila uz volju i trud ništa teško nije.

Sve što želiš možeš postići,
uz dobru volju i puno srce, daleko ćeš stići.

FARUK JUSUFAGIĆ (Odjel odraslih)

MOJ ŽIVOT KROZ VINKO BEK

Bilo je to davno... 1985. godine. Moja priča je duga i lijepa, pa sam ju odlučio podijeliti sa Vama. Bio sam mali i prestrašen, sve je bilo novo.

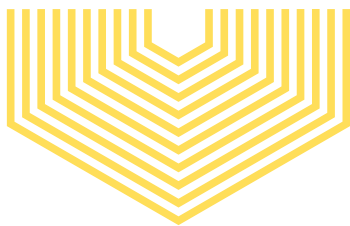
Tadašnji pokojni profesor Peteh, koji je bio voditelj Osnovne Škole „COO Vinko Bek“, čuo je za mene i odlučio me je potražiti.

Našao me je kod moje bake u Tuzli. U šaljivom tonu baku je pitao: „Gdje je taj bosanac, šta čeka, zašto ne dolazi?“

Nakon nekog vremena dolazim u Zagreb, pa u Vinko Bek. Najteže mi je pao rastanak od roditelja, ali tadašnji djelatnici Centra bili su mi na raspolaganju i umanjili su moju tugu za domom i obitelji. Mijenjali su se djelatnici, a mijenjao sam se i ja, odrastao sam. Iako imam poteškoća u Vinko Beku razvio sam svoje literarne vještine kao i mnoge druge. Bilo je tu i ljubavi, prijateljstva, smijeha, razbijenih koljena, ali je uvijek bila toplina u mom srcu.

Danas kada pogledam iza sebe, Vinko Bek je moj drugi dom, a njegovi djelatnici moja druga obitelj. Najveću ulogu u mom životu uz moju majku, odigrala je profesorica Božica Kuhar, koja je svima nama bila druga majka.

Još sam tu zajedno sa vama, svakim danom sve stariji, ali sve punijeg srca ljubavi topline za moj drugi dom Vinko Bek.

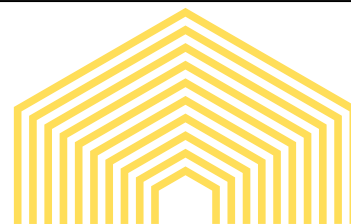
ZAŠTO VOLIM VINKO BEK?

Bio sam jako mali kada sam došao u Vinko Bek. Prvo sam došao kod Zdenke Šapoljarić. Kada je Zdenka otišla u mirovinu onda je došla gđa. Grabušić. Sada sam u Kušlanovoj na Odjelu odraslih. Volim ići u Vinko Bek zbog druženja i prijatelja, računalu. Najviše volim kada se družim sa prijateljima i kada sam na računalu. Moj dan u Beku započinje doručkom. Nakon toga idu aktivnosti kao glina, filcanje, bojanje i slično. Iza ručka idem kući. Ponekad u grupi kada je nekom rođendan imamo tulum i ples. Taj dio jako volim, jer smo svi veseli i plešemo. Kada imamo kulturni dan slušamo DUB koji obožavam, slušamo filmove i hrvatske serije sa audiodeskripcijom.

Moja velika ljubav ide sa mnom u moju grupu. Za mene kažu da sam veseo i živahan. Jaku ju volim, ona je moj anđeo i moj cijeli svijet.

Poručio bih svima da je Bek moj drugi dom i zato ga jako volim iliti obožavam.

**IVANA
KRALJ**
(Odjel odraslih)

ŠKOLA

Škola za svakog đaka biti mora.
Prva slova i brojevi su najlakši.
Kasnije dođu teži predmeti,
ali sve se to nauči.

Puno truda i muke,
al bez jauke.
Kad školsko zvono zazvoni,
na mjesto moraš sjesti.
Ima učenika što školu ne vole,
A bez škole se ne može.

Kad školu završe,
onda tek shvate,
da je u školi nema patnje.
Učitelji i profesori,
Uče nas da smo jednog dana samostalni.
Živjela škola bezbroj godina.

MOJI ŠKOLSKI DANI

U osnovnu školu sam išla u Nazorovu. Bilo mi je jako lijepo. Puno toga sam naučila i puno prijatelja stekla. Imala sam svu skrb poput smještaja, medicinsku skrb itd. Školski dani su mi bili jako lijepi i korisni. Voljela sam učiti. Najbolji predmeti su mi bili: glazbeni i likovni. Ove predmete sam jako voljela jer smo na njima bili kreativni pjevali smo i modelirali. Bilo mi je jako žao kad sam završila školu, jer sam mislila, da se nikada neću vidjeti sa svojim prijateljima.

Nakon školovanja nastavila sam svoj put u grupi korisnika Odjela odraslih. Tamo sam i sada, već 17 godina i jako mi je lijepo. Tamo je i moja ljubav. U grupi svakodnevno izrađujemo različite stvari i predmete. Kada radim rukama koje su moje oči osjećam se ispunjeno i sretno.

ANDRIJA ŠEBEK

(Osnovna škola, Odjel integracije)

IDEMO U CENTAR,
RIJEČI SU MOJE MAME,
KOJE SU MI PONEKAD,
ZADALE BOLOVE GLAVE.

NISAM ZNAO TADA
KAKVA JE TAMO "VLADA"
PA ĆU VAM OPISATI UPRAVO SADA.

BUBAMARE MOJE MALE,
A KAKVE SU TEK TETE!!
DOK OVO PIŠEM,
SVAKAKVE MI MISLI LETE.

PIŠI ANDRIJA, PIŠI
MUKA MI JE BILA,
EH DA SAM TADA IMAO KRILA!

I TRUDILE SE ONE,
TVRDOGLAV BIO JA,
AL MI DANAS ŽAO NIJE,
DA SAM BAREM PAMETNIJI BIO PRIJE!

UČILI ME I MUČILI,
AL TRUD SE DANAS VIDI,
MOŽDA SE OVA PJESMA
MOJIM TETAMA SVIDI.

PO KLAVIRU PRSTI BJEŽE,
PA U GLINU DOK JE SVJEŽE.

SVEGA U TOM CENTRU IMA,
NA ULASKU TE ČUDNA
OPALI KLIMA.

OVO JE ZA OBRAZOVANJE
CENTAR PRAVI,
I TU SE SVAKAKO JAVI!

NEĆU VIŠE DULJITI,
ŠKOLA ME ČEKA,
DA SE U IMENIK
PETICA UPIŠE NEKA.

VIKTORIJA NUJIĆ

(Odjel odraslih)

MOJ NASTUP NA BEK FESTU

Od malena gajila sam veliku ljubav prema glazbi. Iako sam rođena sa oštećenjem vida, život me je pomazio i dobila sam prekrasan dar, a to je lijep glas. Kroz moje školovanje u Vinko Beku moje profesorice glazbenog su to prepoznale. Svakodnevno sam vrijedno radila i marljivo učila.

Svoj talent sam pokazala na Bek festu sa pjesmom „Samo tvoja ljubav Bože“. Također nastupala sam i na Inkazu. Bila sam jako ponosna na sebe. Ponekad pomislim da je moj glas put u tuđe srce. Iako ne vidim, kroz pjesmu vidim najviše i najjasnije. Glazba u mom srcu stvara prekrasne boje i oblike.

Jednoga dana voljela bih snimiti svoju pjesmu, kroz koju bih pokazala koliko mi glazba znači. Moja pjesma bila bi duhovna. Svaki dan sam zahvalan Bogu na mom glasu i ljudima u Vinko Beku koji su to prepoznali.

Nadam se da ću jednog dana ostvariti svoj san i pokazati koliko sam ljudima oko sebe koliko sam zahvalna.

AI art projekt – neVIDLJIVI u zajednici

Asistivna tehnologija značajno doprinosi kvaliteti života slijepih i slabovidnih osoba, a ovaj projekt istražio je može li umjetna inteligencija postati sredstvo umjetničkoga izražavanja. Učenici su, koristeći aplikacije za pretvaranje teksta u sliku, stvorili radove u kojima tekst postaje osnovni kanal izražavanja. Na taj način premostio se komunikacijski jaz između osoba oštećena vida i šire zajednice stvarajući kvalitetniji dijalog i razumijevanje.

Radovi su nastali pod mentorstvom nastavnica Morane Franov i Mirjam Stjepanović.

**KIARA
ŠTEFANAC**
(Srednja škola)

**MAJA
ŠUTALO**
(Srednja škola)

“Make a characters from the book Fourth wing by Rebecca Yarros. It's following the journey of Violet Sorrengail, who is forced by her mother, General Sorrengail, to join the Basgiath War College and become a dragon rider in the kingdom of Navarre.”

MIHAEL VITIĆ (Srednja škola)

KAROLINA ORSOŠ (Srednja škola)

“Leptir leti svojim nježnim krilima lagano po zraku i njiše se lijevo i desno, osjeća blagi povjetarac u zraku i miris cvijeća, Njegova plava krila slažu se uz cvijeće i nebo. Osjeća se jako lijepo opušteno i smireno. Čuje cvrkut ptica, cvrčanje cvrčka, valovi mora, i šuštanje lišća. Vidi šarolike boje i uživa u gledanju ljepotu prirode.”

ANTONIO JURIĆ (Srednja škola)

“Ima jedan čovjek koji je osvojio 3 prvenstva po kiši. Rođeni talent koji je na stazi radio čuda u crveno bijelom bolidu i bio jedan od najboljih na stazi. Sa žutozelenom kacigom se isticao u bolidu i njegova borbenost i srčanost na stazi su ga doveli do prvenstva.”

LENNY PALER (Srednja škola)

“Dječak piše zadaću, osjeća mirise Jadranskog mora, on čuje valove, vidi prekrasne leptire i ptice.”

PATRIK JANDRIČEK (Srednja škola)

**BORNA
PERNAR**
(Srednja škola)

**ADRIANO
SELMAN**
(Srednja škola)

**LOVRO
KOZIĆ**
(Srednja škola)

**ANTONIA
DELFINA
GRABOVČIĆ**
(Srednja škola)

**ĐURĐICA
HADROVIĆ**
(Srednja škola)

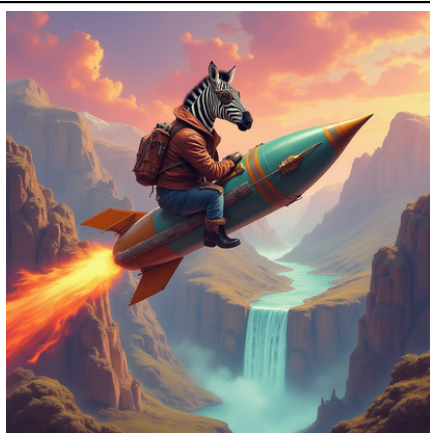
“Vuk koji je na vrhu litice i koji
zavija i gleda u puni mjesec i
tamno oblačno nebo.”

“Škola za odgoj i obrazovanje
Vinko Bek za slijepe i slabovidne
ima klime po svakoj učionici,
djeca koja pohađaju Vinko Bek su
sretna.”

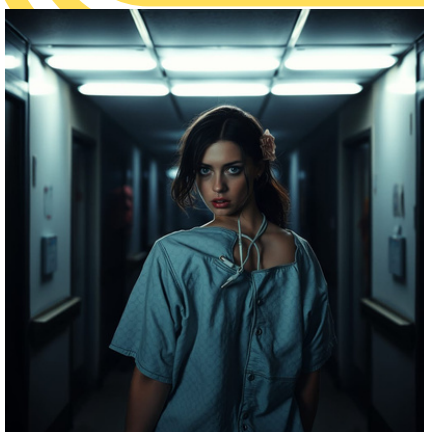
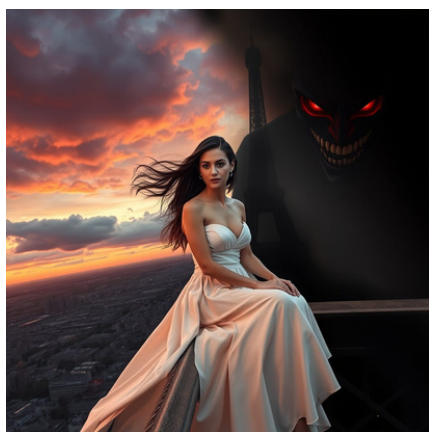
**MARIN
ŠUTALO**
(Srednja škola)

**MATE
BRALIĆ**
(Srednja škola)

**MATEO
MILIN**
(Srednja škola)

“Do cabbage rolls as the person in the department who does pull-ups.”

**ERON
MOSCARDA**
(Srednja škola)

**NIKOLA
RUNDEK**
(Djelatnik Centra)

VINKO BEK

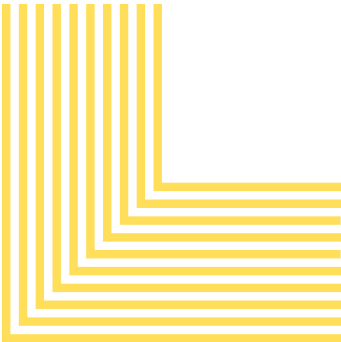
STOLJEĆE JE I PREKO VEĆ,
DA RUKE SVOJU PIŠU RIJEČ.
VINKO BEK REČE SVIMA,
ŠTO SU SLIJEPI I DA IH IMA.

CENTAR NAŠ, PONOS NAŠ,
TU SI DANAS I BIT ĆEŠ SUTRA.
TOLIKO DUGO HRABRO STUPAŠ
PA NE BRINI ZA NOVA JUTRA.

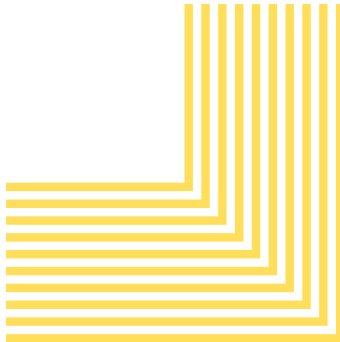
OD DAVNIH DANA SVE DO SADA,
PROŠLE SU VEĆ MNOGE MJENE.
SVOJIM ZNANJEM SVAKI VLADA,
DA U ŽIVOT ŠTAPOM KRENE.

CENTAR NAŠ, PONOS NAŠ,
TU SI DANAS I BIT ĆEŠ SUTRA.
TOLIKO DUGO HRABRO STUPAŠ
PA NE BRINI ZA NOVA JUTRA.

ŠTO JE NEKOĆ BILO SJEME,
DANAS STABLO JAKO JE.
MNOGI MLADI PA I STARI,
TVOJE IME SVUDA HVALI.

"VINKO BEK", IME DRAGO,
KAO DA SI VJEČNO TU,
"VINKO BEK", PRAVO BLAGO,
MI ŽIVIMO TVOJU VIZIJU.

“Vinko Bek”

u prigodi 130. obljetnice Centra za odgoj i obrazovanje “Vinko Bek”
(1895. – 2025.)

tekst: Nikola Rundek
glazba: Maruša Bartolić

The musical score is written for a single melodic line in treble clef, 4/4 time. It consists of eight staves of music, each with a corresponding line of lyrics in Croatian. Chord symbols are placed above the staff lines. The lyrics are divided into two verses. The first verse starts at measure 1 and ends at measure 34. The second verse starts at measure 18 and ends at measure 34. The score includes a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The lyrics are: 1. Sto - lje - će je i pre - ko već da ru - ke tvo - ju pi - šu riječ. Vin - ko Bek re - će svi - ma, što su slije - pi i da ih i - ma. Cen - tar naš, po - nos naš, tu si da - nas i bit ćeš su - tra. To li ko du - go hra - bro stu paš pa ne bri - ni za no - va ju - tra. 2. Od dav nih da - na sve do sa - da pro - šle su već mno - ge mi je ne. Svo - jim zna - njem sva ki vla - da, da u ži - vot šta - pom kre - ne. Cen - tar naš, po - nos naš, tu si da - nas i bit ćeš su - tra. To - li - ko du - go hra - bro stu - paš pa ne bri - ni za no - va ju - tra. pa ne bri - ni za no - va ju - tra.

1. Sto - lje - će je i pre - ko već da ru - ke tvo - ju pi - šu riječ.

5 Vin - ko Bek re - će svi - ma, što su slije - pi i da ih i - ma.

9 Cen - tar naš, po - nos naš, tu si da - nas i bit ćeš su - tra.

13 To li ko du - go hra - bro stu paš pa ne bri - ni za no - va ju - tra.

18 2. Od dav nih da - na sve do sa - da pro - šle su već mno - ge mi je ne.

23 Svo - jim zna - njem sva ki vla - da, da u ži - vot šta - pom kre - ne.

27 Cen - tar naš, po - nos naš, tu si da - nas i bit ćeš su - tra.

31 To - li - ko du - go hra - bro stu - paš pa ne bri - ni za

34 no - va ju - tra. pa ne bri - ni za no - va ju - tra.

38 E A $\flat$ D $\flat$ G

3. Što je ne-koć bi - lo sje - me, da-nas sta - blo ja - ko je.

42 E A $\flat$ F G

Mno gi mla di pa i sta - ri tvo - je i - me svu - da hva - li.

46 C F6/4 C5/3 D $\flat$ G

"Vin - ko Bek", i - me dra go, ka - o da si vječno tu,

50 C F6/4 C5/3 Es (Dm) G

"Vin - ko Bek", pra - vo bla - go, mi ži - vi mo tvo - ju vi - zi - ju.

54 C F6/4 C5/3 D $\flat$ G

Cen - tar naš, po - nos naš, tu si da - nas i bit ćeš su - tra.

58 C F6/4 C5/3 D $\flat$

To - li - ko du - go hra - bro stu - paš pa ne bri - ni

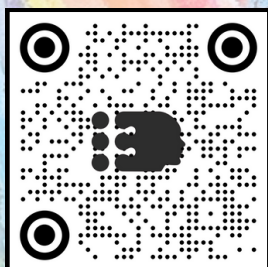
61 G C As B C

za no - va ju - tra.

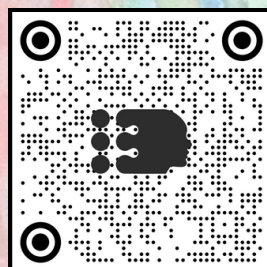
PRATITE NAŠE PUTOVANJE U ŠARENU BUDUĆNOST

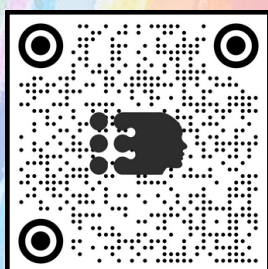
WEB

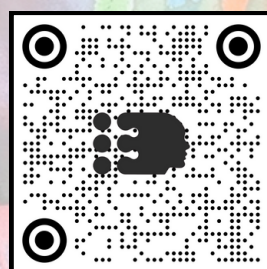
ODJEL
INTEGRACIJE

YOUTUBE

BEK VOKALI

Milenijska fotografija povodom 130 godina Centra za odgoj i obrazovanje „Vinko Bek“

fotograf: Šime Strikoman